

En ny Bife.

Kongeballet paa Nævnshorg,

11te October 1860.

Beskrævet af Johannes Columbus i Eldorado.

Epsevd. 7

For nylig holdtes et nobelt Ball, aa hei, aa her hvor det dundrer. I Nævnshorgens den største Hall, som alle Folk maa beundre.

2. Baron med guldne Bogstaver lod, aa hei, aa her hvor det dundrer. Invitere, han var saa god — til Ballet 4—5 Hundrer.

3. Invudne mødte og villig frem, aa hei, aa her hvor det dundrer. Duntrent ved Thetid, Kloffen fem, — og Kloffen man beundrer.

4. Alting var festligt, og Pragten stor, aa hei, aa her hvor det dundrer, og Folket jubled i høien Chor, — ja alle 4—5 Hundrer.

5. Gild var Salen og klædt med Rødt, aa hei, aa her hvor det dundrer. 300 Lys, hvor det var sødt, — man sniler og man beundrer.

6. Da frem kom Fruen og Baron Peer, aa hei, aa her hvor det dundrer. De ønsked Alle "Velkommen vær!" af disse 4—500.

7. Et Vink blev givet, Musikken lod, aa hei, aa her hvor det dundrer. Der spilles op en Marsch saa sød — for alle 4—500.

8. Gæstfriens Arm nu en Herre tog, aa hei, aa her hvor det dundrer. Baron med Herrens Frue drog — foran de 4—500.

9. Nu mønstres Gulvet, og Bag og Tag, aa hei, aa her hvor det dundrer, — de gloede sig baade for og bag, hver af de 4—5 hundrer.

10. Marschen klattes, Rundar'n er endt, aa hei, aa her hvor det dundrer. Alle er nu i Salen kjendt — for hver af 4—500.

11. Programmet lyder nu paa en Bals, aa hei, aa her hvor det dundrer, for hver og En den er tilfals — af budne 4—500.

V box 20: 584

12. Baronen valstjer saa net og peen, aa hei, aa her hvor det dunderer, men, hutte tu, hvor hans Ansigt stjeen — iblandt de 4—500.

13. Og a la mode, paa tyss og franss, aa hei, aa her hvor det dunderer, der dandsjet blev baade tyss og spansk — af alle 4—500.

14. Punsch var for simpelt at bæres om, aa hei, aa her hvor det dunderer, et Tryk paa Laasen, og Bacchus kom — til alle 4—500.

15. Igjennem Væggen den sprudler frem, aa hei, aa her hvor det dunderer, og fylder Glaset for alle dem, som Gudens Kræfter beundre.

16. Epismestren tellegrafere lod, aa hei, aa her hvor det dunderer, at Table d'hot's nu færdigt stod — for budne 4—500.

17. Der standset blev, og kaldt op til Lyd, aa hei, aa her hvor det dunderer. Nu Bordets Glæder, af hvilken Fryd, — man nyde skal, og beundre.

18. Baronen griber med sin Anstand, aa hei, aa her hvor det dunderer, sin Dames Arm, og fører an — Indbudne 4—500.

19. Men hvilket Syn man nu faaer at sjaa, aa hei, aa her hvor det dunderer, tre store Bjørne paa Bordet laa — Grillert for 4—500.

20. Nu Kniv og Gaffel blev brugt som bedst, aa hei, aa her hvor det dunderer. Og Skovens Konger fik snart sin Rest — af sultne 4—500.

21. Kanoner dundred paa Sørens Hjeld, aa hei, aa her hvor det dunderer, for hvor en Ret gif 3—4 Smeld — man lytter og man sig undrer.

22. Fra Bord sig reiser med Glas i Haand, aa hei, aa her hvor det dunderer. En Mand, der med begejstret Aand — Goldt Præt for 4—500.

23. Verten lytter, den Skaal ham gjaldt, aa hei, aa her hvor det dunderer, og mangen Røes blev om ham udtalt — man studser, man ham beundrer.

24. Den Skaal blev druffet med Jubel stor, aa hei, aa her hvor det dunderer, med Kanonade og Musikor — af alle 4—500.

25. En stakkels Lensmand saa rød og Heed, aa hei, aa her hvor det dunderer. Han og af Tale-lysten leed, Han taler høit saa det dunderer.

26. "Som Tømmerhugger han drev sin Dont, aa hei, aa her hvor det dunderer, Med Dg paa Rassen og Næverfont, Han tjente mangfoldig Hundrer."

27. Men Skaalen faldt dog nok lidt forkert, aa hei, aa her hvor det dunderer. Han blev i beet, den kom saa tvert, — den Skaal blandt alle de 100.

28. Men Skaaler druffet blev i et væk, aa hei, aa her hvor det dunderer, og Taler lod, saa det dundret, — de randt som Erter udaf en Sæk — iblandt de 4—500.

29. Om Kongens Skaal var nu deriblandt, aa hei, aa her hvor det dunderer. Jeg ikke veed, men trolig fandt den Sted blandt alle de 100.

30. Kun Gæt man underligt fundet har, aa hei, aa her hvor det dunderer. Alt ingen Gesandt tilstede var — iblandt de 4—500.

31. Alt var saa prægtig, Alt var saa stort, aa hei, aa her hvor det dunderer. Bist ingen Baron sigt Bal har gjort — udi det sidste Aarhundred.

32. Fyrverkeriet i Luften gif, aa hei, aa her hvor det dunderer. Og Synet deraf man langveis fik — tilmed de 4—500.

33. De høie Flammer af bengalsk Ild, aa hei, aa her hvor det dunderer. I Luften straaledes klart og mild — til Fryd for 4—500.

34. Orientaliske Lamper og Fakler, Blus, aa hei, aa her hvor det dunderer. Belyste Ravnborgs høie Huus — Mens Jorden ryster og dunderer.

35. Raketter røde, ja gule, blaa, Som Sole, Maane og Stjerner, — Man saa i Luften saa hyppig gaa, De kommer, gaar, og sig stjerner.

36. For saadan stolt Illumination, som alle Mand maa beundre, dig være priset, vor Herr Baron, af mange tusinde Hundrer.

37. Og saadant vglende Farvespil — Og sig Belysning med Fakler — For Ravnkrogs Borgere altid vil henregnes iblandt Mirakler.

38. Ogsaa de deilige Romerslys, — Lampetter, Kroner, Steariner — lod Sjelen føle et saligt Gys — for Hver, som inad triner.

39. Udi den prægtige Herregaard. — Hvor godt der er at være! — Gid der vi samles til næste Aar — med alle vore Kjære! — —

